Reflectie van Jack de dag na de Rode Lijn bij de PKN voor Tent of Nations

Vannacht weer slecht geslapen. Nu slaap ik meestal slecht de nacht voor een demonstratie maar deze keer is het andersom; na de demonstratie bij het gebouw van de PKN, ben ik van slag.

Ik moet steeds denken aan de familie Nassar en hun Tent of Nations. Hoe zij 2/3 van hun terrein al moeilijk kunnen bereiken, aan de weg die langs het hek rond hun terrein is aangelegd ,aan hoe de kolonisten hun huizen pal naast het hek aan het bouwen zijn. Ik hoorde woensdag dat 's nachts felle lampen op hun terrein gericht staan, aan de camera's die elke beweging rond de toiletten registreren, aan de drones die boven hun hoofd vliegen. En wat wordt de volgende stap van de kolonisten? Wanneer nemen ze het hele gebied in?

Het erge vind ik dat dit allemaal illegale handelingen zijn. De familie heeft al langer dan eeuw het land in bezit en bovendien ligt het in door Israël bezet gebied. Maar het gedrag van de kolonisten wordt toegestaan, zelfs aangemoedigd door de regering Netanyahu.

Daarom stond ik daar woensdag met ruim 200 mensen voor het gebouw van de PKN. Binnen spraken bestuursleden van Tent of Nations met de PKN en Kerk in Aktie. Op papier steunt de PKN Tent of Nations maar nu de situatie zo dreigend geworden is moet er meer gebeuren. Wat zou de PKN kunnen doen? Enkele opties die genoemd werden:

- Spreek de Israëlische ambassadeur hierover aan,
- Zet officiële waarnemers namens de PKN in bij Tent of Nations
- Schakel de Tweede Kamerleden in en met name de christelijke partijen
- Publiek spreken omdat er sprake is van mensenrechtenschendingen, bezetting, verdrukking, achterstelling. Dit kan allemaal volgens de eigen nota "Uw Koninkrijk kome".

Maar het antwoord van de PKN/ Kerk in Actie was teleurstellend. Zij willen alleen verder praten en - werken aan een goede relatie met het bestuur van de Tent of Nations.

Dat antwoord, woensdag verwoord door Karin van den Broeke, houdt me af van een goede nachtrust. Het betekent dat de PKN het onrecht dat de familie Nassar, en daarmee alle (christen) Palestijnen wordt aangedaan, ongemoeid laat, er over zwijgt.

Net voor ik weg wilde gaan, vroeg een oudere man mij of ik een foto van hem wilde maken met het gebouw van de PKN op de achtergrond , bij alle kaarsjes die voor de familie Nassar waren aangestoken. "Voor mijn kleinzoon" zei hij , met een door tranen verstikte stem. "Als bewijs dat zijn opa niet weg gekeken heeft bij het onrecht dat hier gebeurt". Toen moest ik ook huilen.